

der er kommet fra Socialdemokratiet. Men det rent faktiske Forhold er det, at hvis der er noget Parti, der har grumme liden Adkomst til at stille sig op som Dommer i det Spørgsmaal, saa er det netop det radikale Parti, og det nytter aldeles ikke, at de Dag efter Dag staar frem ogsaa her i dette Ting og vasker deres Hænder, for de gør det i Virkeligheden, akkurat ligesom Pontius Pilatus gjorde det i sin Tid, og de gør det med samme Ret.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Rode har Ordet for en kort Bemærkning.

Rode: Alt, hvad det ærede Medlem fremførte, imødegik jeg i min forrige Tale. Jeg skal derfor nu kun sige til ham dette, at da han kom ind paa, at den radikale Regering havde ført skiftevis en højfinansiel og en socialistisk Politik, vil jeg bede det ærede Medlem om til Oplysning for mig og andre at sige os, hvilken af disse to Arter Politik, den højfinansielle eller den socialistiske, vi da førte i de 5 Fjerdingaar, da det ærede Medlem Hr. J. C. Christensen var et saa agtet Medlem af vor Regering. Det vil sikkert interessere os og alle at erfare, hvad det var for en Politik, vi da førte. Jeg maa næsten antage, at det har været en højfinansiel Politik, eftersom det var i den Periode, hvori adskillige af disse Skotøjsaffærer, som det ærede Medlem har beskæftiget sig saa meget med, foregik.

Pinstrup: Det var den Bagklogskab, der har lyst ud af det ærede Medlem Hr. Rodes Tale de foregaaende Dage, der gjorde, at jeg tog Anledning til at tage Ordet i Gaar, og jeg kan godt forstaa, at det ærede Medlem ikke var synderlig tilfreds med den Tale, jeg holdt. Men ærede Medlemmer maa nu finde sig i, at de ikke har Lov til at slaa med Sten paa andre uden at vente, at der kan ramme dem noget igen, især naar de er saa uheldige at komme til at bo i et Glashus. I alt Fald er jo den tidligere radikale Statsminister i høj Grad kommet til at bo i et Glashus, hvor Skaarene rasler om Ørene.

Da jeg ogsaa i mine Udtalelser viste, hvorledes man i den radikale Regerings Tid førte en Politik i de første Krigsaar, der var indrettet paa, jeg vil ikke sige som det ærede Medlem Hr. Stengaard-

Kirkegaard, skiftevis socialistisk og kapitalistisk Politik, men i de 2 eller maaske 3 første Krigsaar var det begge Dele, idet man gjorde det Kunststykke at føre en Politik, der gav Socialdemokraterne, hvad de vilde have, nemlig billige Fødemidler, uden at det blev betalt gennem Skatter paa Kapitalisterne, men ved at man lod Landbruget betale det gennem Maksimalpris paa Landbrugets Produkter, en Maksimalpris, som jeg har Grund til at tro var Direktør Heilbuths Opfindelse, idet han var den første, der fremsatte Forslag derom. Og der var den Forskel, at medens Landbruget fik sin Maksimalpris, fik Industrien det ikke, men Industrien havde for saa vidt frit Slag, og det var det, der betingede den sørgelige Udvikling, Industrien opnaaede, fordi den aldeles ikke blev bremset i sin Udvikling. Jeg ved vel, at det ærede Medlem Hr. Rode bestrider dette Forhold, men jeg vil med Formandens Tilladelse gerne have Lov at læse et Par Linier op, som bekræfter det, og det er selve den store „Social-Demokraten“, der bekræfter det i en Artikel for 1. November 1919. Der staar i denne følgende: „Højre og Venstre bærer Skylden for, at Prisreguleringen kom ind paa de Baner, som har medført de store Udgifter for Statskassen.“ Ja, den Gang man ordnede Sagen ved at lægge Byrderne over paa Landbrugets Produkter, gik det lettere. „Vort principielle Synspunkt var og er: Prisnedsættelse gennem Begrænsning af Profitten. Det var den Vej, man fulgte ved Krigens Begyndelse; gennem Maksimalpris paa Korn sikrede man Brødprisen og gennem Maksimalpris paa Svin holdt man Flæskeprisen nede. Men Højre og Venstre, anført af Folk som Schovelin, afdøde P. Th. Nielsen, Pinstrup m. fl., lavede en saadan Helvedeslarm Landet over, at denne Vej maatte forlades. Højre og Venstre fik deres Krav opfyldt om, at Prisreguleringen ikke skulde bæres af Producenterne, men føres over paa hele Befolkningen gennem Skatterne.“ Det er egentlig et godt Bevis for, hvorledes man agtede og, saa længe det var muligt, holdt fast ved den Politik, der tilfredsstillede baade Socialister og Kapitalister.

Dernæst beklagede det ærede Medlem Hr. Rode sig over, at jeg i min Tale bl. a. havde tilsmudset Hr. Heilbuth. Altsaa ikke en Gang han maa angribes eller røres. Han er hellig. Det ærede Medlem Hr. Rode sagde, at hvis jeg kunde paavise